

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

86 π. Χ. Ο Λούκιος Κορνήλιος Σύλλας, επικεφαλής των ρωμαϊκών λεγεώνων, εισέρχεται στην Αθήνα και ανατρέπει τον τύραννο Αριστίωνα, τον οποίο υποστήριζε ο βασιλιάς του Πόντου Μιθριδάτης ΣΤ'.

1862 μ. Χ. Ο κυβερνητικός στρατός καταστέλλει με αιματηρό τρόπο την εξέγερση που εκδηλώθηκε στο Ναύπλιο και σε άλλες περιοχές της Πελοποννήσου κατά του Όθωνα (Ναυπλιακή Επανάσταση).

1935 Φιλοβενιζελικό στρατιωτικό κίνημα καταστέλλεται από τον Γεώργιο Κονδύλη. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος διαφεύγει στην Ιταλία.

1988 Ο Βιομήχανος Αλέξανδρος Αθανασιάδης - Μποδοσάκης δολοφονείται με πιστόλι στη Λεωφόρο Κηφισίας από την τρομοκρατική οργάνωση «17 Νοέμβρη».

2006 Ανοίγει ο δρόμος για την αποτέλεσματική προστασία των νεκρών και στην Ελλάδα, μετά την ψήφιση από τη Βουλή της σχετικής διακομματικής τροπολογίας. Η ψηφισθείσα διάταξη προβλέπει κατ' αρχάς ότι μπορεί να γίνει αποτέλεσμα των νεκρών, ημεδαπών ή αλλοδαπών, των οποίων οι θρησκευτικές πεποιθήσεις την επιτρέπουν. Δεν αποκλείει όμως και τους χριστιανούς ορθοδόξους, κατά παρέκκλιση της εκκλησιαστικής παράδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα τελείται εξόδιος ακολουθία.

2007 Ξεσπά το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, με «θύματα» τα ασφαλιστικά ταμεία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1445 Σάντρο Μποτιτσέλι, ιταλός ζωγράφος της Αναγέννησης.

1810 Φρεντερίκ Σοπέν, γαλλοπολωνός συνθέτης και πιανίστας.

1842 Νικόλαος Γύζης, έλληνας ζωγράφος, που ανήκε στη λεγόμενη «Σχολή του Μονάχου». (Θαν. 4/1/1901)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1881 Αλέξανδρος Β', τσάρος της Ρωσίας, που δολοφονήθηκε από ρώσους νικηλιστές (μπονιστές). (Γεν. 17/4/1818)

2004 Κώστας Μόντης, διακεκριμένος κύπριος ποιητής. (Γεν. 18/2/1914)

2012 Λούτσιο Ντάλα, ιταλός τραγουδοποιός. (Γεν. 4/3/1943)

Ναυπλιακή Επανάσταση ή Ναυπλιακά

Στασιαστικό κίνημα, που εκδηλώθηκε στο Ναύπλιο την 1η Φεβρουαρίου 1862 κατά του βασιλιά Όθωνα. Παρά την αποτυχία του, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην έξωση του δυνάστη λίγους μήνες αργότερα. Η εξέγερση αυτή θα μείνει στην ιστορία ως «Ναυπλιακή Επανάσταση» ή «Ναυπλιακά». Την αυγή του 1862 το αντιδυναστικό κίνημα είχε φουντώσει στο μικρό ελληνικό κράτος. Η αντιπολίτευση είχε περάσει από την πρωτεύουσα Αθήνα στην επαρχία, όπου η κεντρική εξουσία δεν ήταν σε θέση να ελέγχει στην κατάσταση. Το γενικό αίτημα ήταν να μεταβληθεί το «ούστημα», όρος ασαφής, που σήμαινε το ούστημα της διακυβέρνησης, αλλά και ευρύτερα το υπάρχον καθεστώς της Βαυαροκρατίας. Ο Όθωνας προσπάθησε να αλλάξει το πολιτικό κλίμα στην 10 Ιανουαρίου, αναθέτοντας την πρωθυπουργία στον δημοφιλή ναυμάχο του '21 Κωνσταντίνο Κανάρη, αλλά ο γηραιός ναύαρχος έθεσε όρους για τον εκδημοκρατισμό του καθεστώτος, τους οποίους ο βασιλιάς δεν δέχθηκε. Το Ναύπλιο είχε εξελιχθεί σε σημαντικό κέντρο του αντιδυναστικού αγώνα, εξαιτίας της φυλάκισης και της εκτόπισης εκεί πολλών αξιωματικών που ήταν αντίθετοι στη Βαυαροκρατία. Ψυχή της αντιδυναστικής κίνησης ήταν ο αντιουνταγματάρχης Αρτέμιος Μίχος, που υπηρετούσε στη φρουρά της πόλης, ο αντιουνταγματάρχης Πάνος Κορωναίος και ο υπολοχαγός Δημήτριος Θ. Γρίβας, που ήταν κρατούμενοι στο Παλαμήδι. Μαζί τους σημαίνοντα πρόσωπα της πόλης, όπως ο δημάρχος Ναυπλίου Πολυχρόνης Ζαφειρόπουλος, ο υποπρόξενος του Βελγίου Σπυρίδων Ζαβιτσάνος, ο εφέτης Γεώργιος Πετεμέζας, ο πρωτοδίκης Πέτρος Μαυρομιχάλης και πολλοί δικηγόροι.

Καθημερινές ήταν οι συγκεντρώσεις και οι συζητήσεις ανάμεσα σε πολίτες και στρατιωτικούς στο σπίτι μιας δυναμικής γυναικάς από την Πάτρα, τη Καλλιόπη Παπαλεξόπουλου, το γένος Καλλαμογδάρη, κήρας του δημάρχου Ναυπλίου και γερουσιαστή, Σπύρου Παπαλεξόπουλου. Σύμφωνα με τον ιστορικό Επαμεινώνδα Κυριακίδη, ο Παπαλεξόπουλος ήταν «προσόμοιος των γυναικών των πολιτευθειών κατά την γαλλική επανάστασην, μετέδιδε δια της φλεγούσης ευγλωτίας της τας ανατρεπτικάς αυτής ιδέας, παρέσυρε πάντας εις την στάσιν, προέτρεψε και ενεθάρρυνε την νεολαίαν... και εγένετο μία των κυριωτέρων αφορμών της επισπεύσεως της στάσεως».

Η εκδήλωση του κινήματος θα εκδηλωθεί τη νύχτα της 31ης Ιανουαρίου προς την 1η Φεβρουαρίου 1862 και γρήγορα θα λάβει μεγάλες διαστάσεις.

Οι αρχές θα καταλυθούν και θα συσταθεί Προσωρινή Κυβερνητική Επιτροπή, ενώ στρατιωτικά σώματα θα αναπτυχθούν σε στρατηγικά σημεία της ευρύτερης περιοχής. Το δημοποιητικό συμβούλιο της πόλης θα ενωθεί με τους επαναστάτες και θα εκδώσει προκήρυξη προς τον λαό, στην οποία, ανάμεσα σε άλλα, αναφέρονταν τα βασικά αιτήματα της επαναστάσεως:

«Κατάπτωσις του συστήματος, πιστώς υπηρετουμένου υπό την μέχρι τούδε κυβερνήσεως και αναγόρευσις νέου εγγυωμένου τας ελευθερίας του λαού...»

«Διάλυσις της δια βιαίων μέσων συστήσεων και μέχρι τούδε υπαρχούσης Βουλής»

«Συγκρότησις Εθνοουνελεύσεως...»

Ο αντιουνταγματάρχης Αρτέμιος Μίχος Ταυτόχρονα οι επαναστάτες απέστειλαν και έγγραφο προς τις τρεις μεγάλες δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία), εξηγώντας τους λόγους που τους ώθησαν στην ενέργεια τους.

Στρατιωτικός αρχηγός της εξέγερσης ορίσθηκε ο αντιουνταγματάρχης Μίχος, ως ο αρχαιότερος από τους αξιωματικούς, ο Κορωναίος ανέλαβε επικεφαλής του επιτελείου και ο Γρίβας αστυνόμος Ναυπλίου.

Τα νέα έφθασαν γρήγορα στην Αθήνα και κατατάραξαν τον Όθωνα και την κυβέρνηση του πιστού την πρωθυπουργού Αθανασίου Μιαούλη (γιου του μπουρλούτερ Ανδρέα Μιαούλη). Η αντίδρασή τους υπήρξε ακαριαία. Κυβερνητικός στρατός υπό τον φιλέλληνα ελβετό στρατηγό Χαν στάλθηκε στην Κόρινθο, που θα αποτελέσει το ορμητήριο για τη συντριβή της εξέγερσης.

Από την επομένη θα αρχίσει μία ακόμη εμφύλια σύρραξη. Ο βασιλικός στρατός θα προελάσει ταχύτατα και στις 6 Φεβρουαρίου θα καταλάβει το Άργος, το οποίο υπερασπίζονταν ο στρατηγός Τούκρης. Στις 8 Φεβρουα-

ρίου οι δυνάμεις του Χαν θα προσπαθήσουν να καταλάβουν το Ναύπλιο εξ εφόδου, αλλά θα αποκρουστούν από τους επαναστάτες και θα υποχωρήσουν. Την ίδια ημέρα, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος θα εκδώσει εγκύλιο κατά των επαναστατών, απειλούσα την κατάρα του Θεού εναντίον «των αφρόνων, λυμεώνων της κοινωνίας και αισχρών προδοτών της πατρίδας».

Η αποφασιστική μάχη, που έκρινε την τύχη της Ναυπλιακής Επανάστασης, δόθηκε την 1η Μαρτίου. Ο στρατηγός Χαν επιτέθηκε από τρία σημεία εναντίον της πόλης και μετά από πεισματώδη αγώνα έκαψε την άμυνα των επαναστατών αργά το βράδυ. Οι μάχες στοίχισαν τη ζωή σε πολλούς Έλληνες και από τις δύο πλευρές. Ο αντιουνταγματάρχης Κορωναίος, που υπερασπίζονταν το Παλαμήδι, τραυματίσθηκε και συνέληφθη, όπως και ο Εμμανουήλ Παπαδάκης, αρχηγός των Κρητικών, που είχαν λάβει μέρος στις μάχες στο πλευρό των εξεγερμένων.

Στις 24 Μαρτίου, οι μάχες διακόπηκαν οριστικά, όταν έφθασε από την Αθήνα το διάταγμα για γενική αμνοτία, από την οποία εξαιρούνταν 19 άτομα. Οι 19 πρωταίτιοι της επανάστασης, ύστερα από διαπραγματεύσεις, αναχώρησαν από την Ελλάδα με δύο ξένα πλοία με κατεύθυνση τη Σμύρνη, όπου έγιναν δεκτοί με ενθουσιασμό από το ντόπιο ελληνικό στοιχείο.

Στις 8 Απριλίου 1862 ο κυβερνητικός στρατός εισήλθε στο Ναύπλιο, περνώντας μπροστά από τη φρουρά των επαναστατών που είχε παραταχθεί στην είσοδο της πόλεως. «Άλλ' εάν η Ναυπλιακή στάσις κατεστάλη το χυθέν αδελφικόν αίμα βαθυτέραν την διάρεσιν κατέσπεσεν» συνόψισε το 1894 ο ιστορικός Επαμεινώνδας Κυριακίδης.